

Π

Π

- ταπατέω-ῶ.
- Ποπλεβάю, εσш. ποπλεβάχz. = ὠπλεβάю.
- Ποπλίχz. άор. (άνευ ένεστ.) έξεκολύμβησα. = ήσπλίχz.
- Ποπολзάюта, εшнса (μεσ.) άор. ποπολзνήчса. μ. -зνήса, έшнса. όλισθαίνω, όλισθάνω, παρ-ολισθαίνω, παρεκτρέπομαι.
- Ποποлзновένный, аа, се. έπιθ. όλισθηρός, άστατος.
- Ποпремнός. έπιρ. λίαν πολύ, παραπολύ, υπερβαλλόντως, καθ' υπερβολήν.
- Πόприще, а. ούδ. στάδιον, μίλιον.
- Ποpδцiáю, εшн. μ.-цiд, стншн. παραχωρῶ, συγχωρῶ, υποχωρῶ.
- Ποpδцiένiε, iа. ούδ. παραχώρησις, συχώρησις, υποχώρησις.
- Ποpавоцiáю, εшн. μ.-цiд, тншн. υποδουλόω-ῶ, καταδουλόω-ῶ, και μεс. καταδουλοῦμαι (214), υποχειρίον ποιῶ. Σμεс.-са. δοῦλος, οiκέτης γίνομαι, υποδουλοῦμαι.
- Ποpажáю, εшн. μ.-жд, зiшн. πατάσσω, καταστρέφω, καταβάλλω. 2) = оударáю.
- Σгрóмомz ή μόληию ποpажένный, аа, се. κεραυνόβλητος, κεραυνοπλήξ, έμβρόντητος. = тpесновénный.
- Ποpажένiε, iа. ούδ. κεραύνωσις, πλήξις, πληγή, βολή, κροῦσις.
- Ποpицáниe, iа. ούδ. μέμφις, μομφή, κατηγορία, κατáκρισις, καταλαλιά, ψόγος.
- Ποpицáтeль, а. άрс. ψέκτης, φιλόσοφος, κατήγορος.
- Ποpицáю, εшн. παρτ. ποpицáчz. και πλέον ού. καταλαλῶ, κατηγορῶ, φιλοσογέω - ῶ, μέμφομαι, ψέγω, διαβάλλω, έγκαλέω-ῶ.
- Ποpóда, а. θηλ. γένος, γενεά, καταγωγή. = pódz = родо-слóбиe.
- Ποpождáю, εшн. = pаждáю. 2) = вoзpаждáю (139).
- Ποpождένiе, iа. ούδ. γέννημα. = исчáдiе. 2) = вoзpождένiе.
- Ποpóкz, а. άрс. μῶμος, μέμφις. 2) μτφρ. έλάττωμα, έλλειψις, κηλίς.
- Ποpóчникz, а. άрс. μῶμος (τουτέστι) = ποpóчный.
- Ποpóчный, аа, се. έπιθ. μεμπτός, μωμητός, ψεκτός